

CUKRÁSZ

Cukrász vagyok, ez kirakat,
cukorszív, piruló tortaégen
okádó mazsolák, a száj
nagyra tát, mondd ááá,
összedrótozott piskótaszerelem,
tejszínhabbal kollaborál,
a sírkőreszelék holtomiglan
csak egy dekor halálmarcipán.

Cukrász vagyok, összegyűrt krémes,
összetört kirakat, öntetszilánkok,
celluxon lógó liszt és tojás,
romlott költő, tegnapi foglalkozás

TÉLHAZA

Az ég
Fehér, együgyű vatta
A meleg bűnöket rég
Rideg szentté avatta

El-elmúlik
A téli látkép
A haza gyökere
Messzire nyúlik
Metróval kiváltképp

Magyarország szürcsöl
Sótlan levest, de hű kebel
Megszózat rendületlenül
Ápolva s eltakarva hever
Szemem csak kápránd
A metróra várván

Remegnek a téli hidegben
Számos hófödte sorbanálló
Egy forint per darab hitelben
Tele a PET haza visszaváltó
Még mindig tél, mindig tél
Célba ért és véget ér
A magyar köztársasjáték

KÓROKOZÓ

80 Szívem mint egy ázott teafilter,
alaktalan ágynemű,
a bögre alatt bodybuilder,
de az érzés egynemű.
Nem kell párnahuzat.
Éget a láz, alig kutyult melasz,
De mindez csak pislákol. Sovány viasz.
Az egész egy repülő, de a gondolatra
inába száll.
Az ágy mellett roncsok hevernek halomba'.
Lehúzom a vécén.
Mit neked egy költő repülővel a szíve helyén?
Szerelmed teljes kiörlésű babona,
nincs felszállási engedély.
A haláltól nedvesek a falak, csak kiáltom:
Nem mindegy, hogy nedves torom ülöm,
vagy száraz létem hidratállom?
Kórházi ágyon hűlt helyem,
alatta hever tajtékos szerelmed.

Egy kávéfolt a lepedőn,
pamut éveid egyetlen emléke,
a haldokló pilótától – két kockacukorral.
A büfés kérdezi mégegyet kérnék e,
miközben életem margóján, ami elég gyűrött,
koffeinmentes firkákkal küzdött.

Látogatási idő
(közben érzéstelenítő ebédre)
egy opálos látogató,
és akkor
hirtelen sírni kezdett, dallamos fájdalommal,
hisz jó ebédhez szól a nóta,
el akartam takarni tiszta ágyneműhuzatommal,
de nem hagyta.
Hát felültem, felhúztam a papucsot – a kórház ajándéka,
és otthagytam, amíg sírt, kimentem a büfébe egy kávéra.

TELEFON

üvegre lehelt párába
zárt flakonmagány,
zörög a csend, a sötétben,
rögzíti, palackba zárja,
tárcsázza, darálja,
izgatott morzsák, tányérszélén,
játszik az égi tünemény,
csak a csalfa foglalt
s a kikapcsolt remény,
csak zörög, és csak zörög tovább

81

